

Buck, Pearl S [ydenstricker]. Modern. Till svenska [från engelskan] av Sven Rosén. L. H. 1934. 376 s. *Hcee.* (34241) 7: 50, inb. 10: —.

Orig:s titel: The mother.

Den kinesiska bondemiljön förstår ju Pearl Buck att skildra med lugn och mjuk förtrolighet. Den person, som står i centrum, framställes framför allt i sin kamp för att upprätthålla skenet sedan mannen övergivit henne och barnen, och sedan i sin misstro till sonhustrun, hemmets nya härskarinna, men också, till sist, i sin glädje över den nyfödde sonsonen. Släktkänslan är vackert tecknad och liksom annat i boken icke blott av lokal utan även allmängiltig karaktär. *E. L—m.*

Dinesen, Isak, [pseud. för *Karen von Blixen-Finecke*]. Sju romantiska berättelser. Till svenska [från engelskan] av Sonja Vougt. A. B. 1934. 461 s. *Hcee.* (34169) 11: —.

Orig:s titel: Seven gothic tales.

I dubbel måtto göra dessa noveller skäl för titeln: motiven för de flesta äro hämtade från romantikens tidsålder, och från denna epoks stora författare ha deras stil rönt ett starkt inflytande. Denna kontrast till vad som för tillfället är modernt har väl bidragit till att dra uppmärksamheten till dem. Stundom kunna de bli något bisarra och maniererade. Omfattande människokänedom, på tradition grundad kunskap om det skildrade och en utpräglad stil göra dessa noveller till ett betydande och märkligt bidrag i de senaste årens litteraturskörd. *B. M.*

Ehrlich, Leonard. Guds vredes man. Till svenska [från engelskan] av Ellen Berg. Sk. 1934. 407 s. *Hcee.* (34383) 7: 50.

Orig:s titel: God's angry man.

John Brown, »nordamerikansk abolitionist och våldsman (1800—59)» såsom Svensk uppslagsboks epitet lyda, har här gjorts till föremål för en romantiserad psykologisk studie.

Bekajad med utpräglad puritansk pliktreligiositet, ytterlig viljestyrka och ett oroligt, äventyrslystet blod greps Brown vid några och femtio års ålder av den övertygelsen, att han var Guds utkorade till negrernas befrielse. Efter att först ha hjälpt till vid slavflykterna till Kanada organiserade han ett band av sina söner och andra frivilliga och bortförde och dödade några av förkämparna för slaveriet. Efter tre års gerillakrig vaknade hos honom tanken på att bemäktiga sig arsenalen i Harper's Ferry för att skaffa vapen till sina män. Företaget misslyckades. Brown fängslades, rannsakades, dömdes och avrättades.

Den bild Ehrlich ger av detta fanatiska Guds verktyg är alltigenom psykologiskt trovärdig, och skickligt är även tids- och miljöstemningen fångad. *B. Å.*

Ekelöf, Gunnar, [övers.]. Hundra år modern fransk dikt. Från Baudelaire till surrealismen. I urval och övers. [från franskan]. A. B. 1934. 107 s. *Hceja(s).* 3: 75.

Ekelöf har visat sig vara en av våra främsta ordkonstnärer och skickligaste översättare av fransk litteratur. I denna volym har han samlat prov på den mest inåtvända, ömtåliga och avsiktligt oförnuftiga poesi, som skapats i Frankrike de sista 100 åren. Konststycket har lyckats, och det vilar en fascinerande drömstämning över denna lilla volym med dess lustiga omslagsteckning av Bertil Bull Hedlund och försynt tecknade författarporträtt av översättaren. Men en dylik dikt, vare sig den kallar sig symbolistisk, surrealistisk eller något annat istiskt, är och förblir föda för litterära finsmakare och torde därför inte kunna påräkna någon större uppmärksamhet i folkbiblioteken. *S. R—n.*

Fabricius, Johan. Melodi ur fjärran. Övers. från holländskan av Hans Reuter-crona. Nst. 1935. 471 s. *Hcegb.* (35055) 7: 50, inb. 9: 50.

Orig:s titel: Melodie der verten.

Fortsättning på: Komedianter drogo förbi.

En fristående fortsättning på samme författares tidigare på svenska utkomna roman Komedianter drogo förbi (jfr *Bibl.bl.* 1934, s. 182). Miljön är densamma, den lilla umbriska biskopsstaden Todi, och personerna från förra delen ha ävenledes följt med i denna. Huvudfiguren är biskopens son med Marietta, den unge Benedetto, vilkens barndom och ungdom skildras. Berättelsen har betydande förtjänster, särskilt ur kulturhistorisk synpunkt, men undgår ej faran att verka något för utdragen. Att döma av det högst abrupta slutet har författaren ännu en del i tankarna.

O. W—n.